Ч. 269. Четвер 12 грудня (29 падолиста) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма парляментарних праць. — Димісия міністра війни. — Міжнародне положенє. — Відгомони балканьскої війни.

На вчерашній конференциї предсідателів клюбів, яка відбула ся в присутности президента кабінету ґр. Штірґка, ухвалено, що по полагодженю справозданя комісиї войскової о додатку на засмотренє і континґенту рекрутів, вийде на дневний порядок палати справозданє войскової комісиї о доставі коний і підвод, справозданє правничої комісиї о воєнних тягарах і справозданє буджетової комісиї о буджетовій провізориї. Позаяк справозданє комісиї о реґуляміні палати не буде могло бути полагоджене перед Різдвом, то буде поставлене внесенє о продовженє провізоричного реґуляміну. Раджено також над службовою прагматикою і т. зв. малим фінансовим пляном.

Постановлено, що слідуюче засіданє палати відбуде ся в четвер, а нинішний день буде полишений на наради комісий. Послідне засіданє палати перед Різдвом відбуде ся 20 с. м.

Вчерашні пополудневі телєґрами донесли, що міністер війни ґен. Авфенберґ подав ся до димісиї і що рівночасно уступив шеф ґенерального штабу ґен. Шемуа. Новим міністром війни має стати ґен. Кробатін, а шефом штабу ґен. Конрад фон Гецендорф.

Парляментарний посол Шустершіц помістив в „Slovenc-и" остру статю против сербских домагань що до адрийскої пристани. Австрия не може хотіти мира за всяку ціну і заатакована мусить боронити своїх інтересів. Сербский нарід має вже тепер пристань над Адриєю, а то чорногорске Антіварі, з яким Сербія може узискати злуку через Санджак і Чорногору. Росия не є інтересована в тій справі, а коли каже, що хоче мира, нехай скаже рішуче слово і заверне войска з над австрийскої границі.

З Будапешту доносять: Загальні збори сербскої церковної громади Великої Кікінди запротестували против чуток про вороже відношенє до держави угорских Сербів. Они противно перенятї любовю вітчини і сповнять свій обовязок на всякий случай. Ухвалено також обнизити з 20.000 на 5.000 К суму призначену на сербских ранених.

Politische Korrespondenz в кореспонденциї з Петербурга доносить, що не годить ся приязних услуг Росиї для Сербії брати за жерело до підюджувань до єї опору против Австриї. Держави тридержавного порозуміня виразно дали пізнати Сербії, щоби зменшила свої домаганя, бо инакше грозить їй відокремленє і утрата овочів дотеперішної війни. Процес отверезіня наслідком тих остережень може у народа упоєного побідами поступати дуже поволи. І треба здогадувати ся, що з огляду на розважне становище і мирові тенденциї кабінетів у Відни і Петербурзі, котрих спільні інтереси і тепер мають приязний характер, дальше зі взгляду на опаданє позему сербских домагань — квестия пристани над Адриєю не буде творити причини европейскої війни.

В честь нового болгарского посла Бобчева відбув ся бенкет в товаристві Славяньскої взаїмности. На тоаст внесений в честь великого і мудрого царя Болгариї відповів Бобчев, що балканьский союз служив чисто ідеальним цілям визволеня християн в европейскій Туреччині, запевненя їм прав і свободи. Всї союзники пересьвідчені, що їх велике культурне і мирове діло має будуччину перед собою. Бесідник пересьвідчений, що також великі держави признають в балканьскім союзї запоруку мира, правного стану і культури і попруть стремліня Славян уможливлюючи їм счінчити велике діло права і свободи, початє великим царем освободителем, а котрого Росия не скінчила. Посол вніс тоаст в честь царя, потім вислано телєґраму до короля болгарского Фердинанда.

Standard пишучи про відновленє тридержавного союза зазначує, що не зайшла в нїм ніяка зміна і тридержавний союз позістав чисто оборонним укладом. Підчас 30-літного істнованя був тридержавний союз підвалиною европейского мира. Треба надіяти ся, що також

7)

Мачоха.

(З італїяньского).

(Дальше).

Однак на дармо заливала ся Кляра слезами; полекші жадної не було, а на серцю все той сам тягар. Не могла привзвичаїти ся до гадки, що й дальше буде мусіла жити у мачохи, їсти хліб, котрий їй та женщина давала з милосердия і тілько разів випоминала; здавалось їй то не до витриманя для неї самої, для Джованніна, для чести їх будучої родини, того домового огнища, котре мали заложити.

А тимчасом куди лиш обернула ся, всюди чула похвали для пані Ґабриелї, тої сьвятої женщини, що обдарувала свою пасербицю княжою випpавою, приготовила їй величаве мешканє і віддавала свій власний сальон умебльований жовтим адамашком!

Так, але Клярету то не потішало. Кождого вечера питала з перестрахом Джованніна, чи не шукав якого занятя, чи поробив які кроки? Відповідав виминаючо. Згадував о місци при зелїзници, але щоб его дістати, треба би мати протекцию у начального директора, о місци конкурсовім на інспектора осьвітленя мійского, але треба бути знакомим бурмістра і ад'юнкта, що займає ся тою справою. В першій хвили то успокоювало єї троха, але зараз потім приходила до пересьвідченя, що він не шукав на правду, що говорив на вітер, щоби єї потішити і ошукати. І налягала, налягала з таким упором розпучливим, що вкінци знуджений, стискав раменами.

Якби на перекір, розмовляв тепер що вечера о інтересах з панею Ґабриелею.

З початку з великою дискрециєю задавав їй питаня в тім предметі, як звичайно робить ся, коли ходить о чужі інтереси, а лихварка відповідала ему виминаючо. Але пізнійше, звільна почала говорити отверто, втаємничувала его у все, що відносить ся до ремесла заставничого закладу.

Кляра слухала того зі встидом, а часом споглядала на Джованніна зі страхом, як би хотіла запевнити ся, що то він, справді він, а не хто инший говорить о тих страшних річах.

— Бюро... — говорила пані Ґабриеля, не хотячи назвати річи по імени.

— Бюро... — повтаряв Джованніно з виразом якоїсь тайни.

Ще не осьмілили ся назвати брутальної назви, але розмовляли о тім з приємностю що вечера, мимо болю, який виступав на лици Кляри за кождим разом, коли така розмова розпочинала ся.

Пані Ґабриеля гірко скаржила ся на ті чарівниці посередниці, котрі приносили до заставу предмети від третих осіб, числили собі занадто високе факторне: одного ліра від десять.

— В самій річи, яку они мають працю, ті лайдачки? — додавала пані Ґабриеля з досадою. — Чекають на засоромленого бідака, котрий не має відваги війти до бюра, беруть єму вічливо годинник з руки і за ту одну прислугу ховають до кишені три ліри за трийцять, на примір.

— Правдива camorra! — потакував Джованніно голосом, що мав так гарну модуляцию.

— А на то нема ради! Чуєш, нема ради!.. І сказати, то я сама зачала від того, що посередничила в заставлюваню, ощаджуючи многим людем упокореня особистого ходженя до бюра! Але я поступала чесно, не беручи ніколи більше, як пів ліра від десятьох. Тому при помочи Бога так много мала я занятя, що менї се також виплачувало ся.

— Ви були все благородною женщиною! — закликав Джованніно зворушений, глядячи на неї з одушевленем.

Хвилями Кляретту переходив мороз, наче би чула страшні річи, а по тім мішало ся їй в голові; вже не чула навіть далекого шуму слів і не мала иншого враженя, лише враженє болю, глухе і неустанне.

Одного вечера, аби докладно щось виснити Джованнінови, пані Ґабриеля пішла до сусідної комнати принести рахункові книги аґенциї. Суджені лишили ся самі.

— Чому се робиш, Джованніно? — запи-

в сім періоді, на який продовжено его, буде нести Европі овочі мира.

Kölnische Zeitung доносить в телеґрамі з Берлина: Причини, які наклонили союзні правительства оголосити відновлене тридержавного союза в теперішній хвили є лише ті, що перед переговорами в Льондоні хотіли ще раз дати доказ цілковитої згоди. Се відібрало основи до всяких спекуляций на незгоду в тридержавнім союзі та показало, що тридержавний союз стоїть зъєдинений супротив будучого розвитку подій. Незмінене відновлене тридержавного союза робить непотрібною всяку дискусию щодо его розширеня угодою відносно до Середземного моря, впрочім не знаємо, чи союзні правительства загалом займали ся тою квестиєю.

Tribuna поміщує ноту зі заявою, що донесенє часописий, немовби тридержавний союз відновлено на 12 літ, є неправдиве. Відновлене заключило ся на 7 літ, т. є на той сам час, на який відновлено союз послідний раз.

Сесию румуньского парляменту отворено престольною промовою, в котрій король Кароль зазначив льояльне і невтральне становище Румунії до балканьскої війни, причім однако правительство слідило докладно розвиток подій, котрі відносили ся до інтересів Румунії. Король сподіє ся, що дотеперішне становище Румунії видасть користні висліди і причинить ся до увзглядненя всіх інтересів держави. Румунія уходить за поважний чинник в европейскім концерті. При остаточнім управильненю балканьских подій голос держави найде послух. Нарід слушно вірить хоробрій армії, котрої задачию буде оправдати сей погляд.

Грецка аґенция телеґрафічна оповіщує:

Заграничні дневники оголосили звіт болгарского ґенерала Теодорова про капітуляцию Солуня. Не знаємо, о скілько сей документ є автентичний, без огляду на те уважаємо відповідним оголосити звіт шефа ґенерального штабу ґен. Данґліса з 29. ст. ст. жовтня, який предложили міністрови війни.

В тім звіті ґен. Данґліс описує операциї грецкого войска перед занятєм Солуня і доносить, що дня 26. жовтня в ночи підписано протокол капітуляциї і часть грецкого войска обсадила зелізничу стацию в Солуни. Ще того самого вечера грецкий престолонаслїдник повідомив листом вожда болгарскої дивізиї, що дальші его операциї против Солуня були би безцільні, бо залога вже піддала ся і саме тепер задумує зложити оружиє. Без уваги на те дало болгарске войско 5 чи 6 гарматних стрілів до турецкого войска, котре властно розоружило ся. З того приводу Тагзін паша виготовив протест до престолонаслїдника. Дня 28-го жовтня Болгари посунули ся наперед і затримали ся на кілька кільометрів перед містом. Один з болгарских офіцирів удав ся до палати ґубернатора і домагав ся від заступника шефа ґенерального штабу дозволу для болгарскої армії війти до Солуня, той однако відослав его до грецкого престолонаслїдника; опісля ґен. Теодоров просив о послуханє у престолонаслїдника, яке й одержав. На тій авдиенциї признали Болгари, що Греки обсадили місто, про спільну обсаду з Болгарами не було мови. Болгари просили тілько о гостину для своїх двох баталїонів, котрі в наслїдок непогоди були в лихім стані. Престолонаслїдник згодив ся на те з застереженєм, що донесе о тім свому правительству. Рівночасно ґен. Теодоров велів заявити престолонаслїдникови, що оба баталїони в часї свого побуту в Солуни будуть підчинені приказам грецкого вожда в Солуни і що-дня будуть висилати офіцира для відбираня щоденних приказів.

Новинки.

Львів, 11 грудня 1912.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував цивільного архітекта і приватного доцента дра наук технїчних Івана Сас Зубрицкого надзвичайним професором історії архітектури і естетики на Політехніці у Львові.

П. Міністер справедливости іменував судиїв: Войт. Човницкого з округа висшого суду краєв. у Львові, Дим. Бальмисію в Сучаві і Юр. Якубовичі в Сторожинци заступниками прокуратора держав. в Сучаві.

— **Здоровлє архікн. Зити.** Подруга архікнязя Карля Франц Йосифа, архікн. Зита прийшла вповні до здоровля. Також і син архікнязя має ся зовсім добре.

— **Манїфестация зелізничої ради.** На онодашнім засїданю державної зелізничої ради у Відни заявив член Фіріх, що відповість, як думає, бажаням і почуваням всіх, коли в такій поважній хвилї, вимагаючій зосередненя і співдїланя всїх державних сил, піднесе оклик: „Наш Цїсар і пан Франц Йосиф І най живе!" Зібрані піднязи ся з місць і повторили сей оклик 3 рази. Міністер зелізниць Форстер заявив, що не понехає повідомити про сю льояльну манїфестацию у стіп престола.

— **Ц. к. Міністерство зелізниць державних** повідомило Кр. Тов. господарске „Сїльский Господар" у Львові рескриптом ч. 29.030 ТАБ. з дня 5 грудня с. р., що найблизшим додатком до тариф перевозових буде Товар. „Сїльский Господар" у

тала Кляретта, з виразом горячкового обману.

— Добре всього научити ся! — відповів спокійно, кидаючи решткою папіроса.

Она нічого не відповіла. Мав над нею абсолютну власть; поважала его, як когось, котрий міг так само змусити ї до плачу, як і до сьміху. Терпіла через него, але не упирала ся єму, послушна і підлягла.

Цілий сей вечір, похилені над грубими і брудними книгами, пані Ґабриєля і Джованніно заняли ся студованєм шаленого механізму, котрий робить, що пожичаючий є все запевнений, що відбере свій капітал, за який вимагає величезного проценту і остаточно забирає застав, який є три рази тілько вартий, як сума позичена — страшний механізм, котрий робить, що бідак нїколи майже не видить заставленого предмету.

— Зваживши всьо, вісїмдесять разів на сто застав лишає ся при нас! — закінчила триюмфально пані Ґабриєля, складаючи брудну книгу.

— Знаменито! Знаменито! — шептав задуманий Джованніно.

І мимо благальних поглядів Кляретти, просив паню Ґабриєлю, щоби позичила єму свої книги на завтра, тому що се була недїля і не будуть їй потрібні. Хотів добре їх переглянути, бо приходили єму нові думки і може бути, що єму удасть ся дати їй добру раду. Коли відходив і устиснув руку судженої, рука видавала ся наче ледяна.

— Що тобі, Кляретто? — шепнув їй до уха.

— Терплю! — сказала — а ти є причиною мого терпіня! — додала майже усміхаючи.

— Прошу! досить сего дитинства! Лиши менї свободу дїланя, а потім побачиш!

Від сего вечера любовні розговори суджених були дуже короткі і урвані. Джованніно приходив що дня, а мачоха не мала нічого супроти сего; але цілі вечери сходили на розмовах о бюрі і его справах. Був се цілий ряд понурих назв, з яких складала ся кальварыя бідних людий. Джованніно говорив о тім всім без обриджения і з безличностию. Зрозумів всьо відразу, набував досьвіду, давав ради.

І колись потайно, около десятої рано, Джованніно пішов до аґенциї, в якій царювала пані Ґабриєля і не вийшов звідтам, аж о дванайцятій. Не довго, почав там бувати що дня без відома Кляретти, бідної, невинної дівчини; і сей чоловік з чаруючим поглядом і розпещеним голосом, ставав такий жадний зиску, що пані Ґабриєля розпливала ся від щастя.

Тепер ідучи до аґенциї, товста дама убирала найкрасші свої сукні, найгарнійший капелюх, стиснена в ґорсеті аж не ставало їй віддиху, двигаючи на собі все за чотири або пять тисяч лірів дорогоцінностий і золота; купила навіть фарби і фарбувала волосє.

Кождого рана Кляретта виділа ї, як виходила і проводила ї зором, перенята мимовільною обазою; а деколи зденервована, роздразнена, без нїякої причини чекала у вікні на ї поворот, коло другої години в полудне з горячковою нетерпеливостию. І лучило ся, що одного вечера з бальკону, що виходив на площу, побачила паню Ґабриєлю з Джованніном. Цофнула ся, ціла зворушена, хотяй ще не розуміючи всього.

Мачоха сама прийшла на гору.

— Я стрінула Джованніна — сказала сейчас — і відпровадив мене тут.

— Ах! — відповіла Кляретта, не додаючя нічого більше.

Але вечером не могла вже мати нїякого сумнїву: Джованніно працював в аґенциї! бо товста дама сказала зі сьміхом до судженого своєї пасербиці:

— І як би мене там не було, було би єму удало ся. Пригадуєш собі, Джованніно сего добродія, котрий хотів заставити нїкльовий годинник, удаючи, що є срібний?

— І се було би ся єму удало! — сказав Джованніно зовсім не зміщаний, хотяй не дивив ся в сторону Кляретти.

— Се правда; я зауважила, що він якийсь дуже зручний. Нема що казати, ти сотворений до такого дїла.

Молода дівчина встала нечайно зі свого крісла і вийшла. Тамті глянули по собі і мовчали кілька хвиль. Джованніно перший зачав говорити, удаючи свобідного, але голос єму дрожав. Тому що Кляретта не вертала, пані Ґабриєля закликала служницю.

— Кармеліна, що робить Кляретта?

— Відмовляє молитву — сказала сухо слуга.

І кажучи се, скісно поглянула на свою паню і Джованніна, а потім відійшла.

Кілька хвиль пізнїйше Кляретта вернула, задержала ся на порозі і голосом зміненим:

— Мамо — сказала — мамо!

— Що стало ся?

— Позволь поговорити кілька слів з Джованніном.

— Говори, коли хочеш!

— Прости менї, але мушу єму се сказати без сьвідків і прошу, аби він тут прийшов на хвилю.

— Не можеш менї сего сказати при пані Ґабриєлї? — запитав Джованніно, котрий хотів уникнути сеї розмови.

— Ні, Джованніно, не можу, мушу з тобою поговорити на самотї.

— Іди, Джованніно, зроби їй тую приємність — сказала лихварка тоном материньскої протекциї.

— Як пані кажуть — сказав молодець кланяючись грубій дамі.

Кляретта взяла его за руку і запровадила на тую малу терасу, на якій була керниця і на якій вели такі розкішні розговори, тоді, коли любов їх мала тілько перепон.

Ніч була темна. Холод повівав з отвореної керниці, а они ішли межи вогкими шнурами, розкиненими по підлозї. Під ними, на терасї першого поверха служниця пані Пенїни приспівала собі витягаючи з трудом ведро води слабім сьвітлі сьвічки. Кляретта стискала все конвульсийно руку судженого.

— Як ти можеш мати сумлїнє, займати ся такими справами? — спитала голосом, який здавлений виходив з горла.

(Конець буде).

Львові влучене до тих рільничих товариств, які є управнені до виставлювання приписаних заяв при користаню із виїмкових тарифів, виданих в користь рільничого населеня. Тим рескриптом є отже Товариство „Сільский Господар“ уповажнене до підписуваня декларацій при реклямаціях знижок зелїзничих для тих рільничих артикулів, яким виїмкові тарифові знижки прислугують.

— **Засїданє** Голов Видїлу Товариства „Просьвіта“. Головний Видїл подає до відома інтересованим членам Товариства, що єго засїданя відбувати муть ся на будуче вже не ві второк, але постійно в пятницю о год. 7 вечером в сали засїдань Товариства.

— **День „Просьвіти“ у Львові.** В недїлю дня 8. с. м. сьвяткувало тов. „Просьвіта“ 44. роковини свого єствованя. День сей опроведено по цілім краю принагідними відчитами і збиранем датків на цїли тов. У Львові від самого рана збирали охочі колектанти до пушок добровільні датки на цїли тов., та роздавали жертводавцям синьо жовті відзнаки. О 6. год. вечером відбули ся по львівских українських товариствах виклади на тему „Історія Просьвіти“ і єї найблизша задача та курси висшої просьвіти“. На викладах збирано дальші жертви. Загалом курсувало в недїлю 40 пушок. Обчислене 33 скарбонок виказало суму 742 К 28 сот. Зазначити належить, що жертвувала переважно низша верства. По домах інтелїґенциї зголосять ся колектанти в найблизшу недїлю. Крім того канцелярия „Просьвіти“ розіслала по краю поверх 12.000 складкових лист.

— **Андріївскі вечерниці** устроює в Коломиї Тов. укр. мол. „Громада“ в четвер 12 с. м. у великій сали каси ощадности. В проґраму входять: „Арґонавти“, комедия в 3 діях Гр. Цеглиньского і товариські забави переплїтані продукциями хору і орхестри. Буфет у власнім зарядї. Вступ 2 К 10 сот. для молодежи 1 К 10 сот.

— **Мальверзациї і крадежі на зелїзницях.** Слїдство в справі крадежий зелїзничих обнимає 152 фактів, які відносять ся не лиш до самої крадежі але й до купованя крадених річий. Перелуханих має бути 400 сьвідків. Арештовано загалом 45 осіб. — Судове слїдство в справі бувших начальників львівских маґазинів зелїзничих Чарножиньского і Горшовского та маґазинера Вальнера — про котрих ми свого часу доносили — потягне ся ще довший час, так що розправа відбуде ся може аж в другім кварталї слїдуючого року. Нема виглядy, щоби котрого з них випущено на волю. В справі шлюсаря зелїзничого Едварда Шера і єго нареченої Анни Ланьцутівної, котра виносила з варстатів зелїзничих цінні композициї металеві, крадені Шером і продавала їх за що небудь, слїдство заповідає ся також на кілька недїль. Шер єсть також вмішаний в обкрадане ваґонів, з котрих гинуло все, що лиш дало ся взяти, як: зеркала, крісла, сплювачки і т. п. — Наконець справа родини Зелїньских із Зимної Води прийде перед суд може з кінцем січня. Серед арештованих кільканайцять осіб, знаходить ся лиш 9 із служби зелїзничої.

— **Убийник двох сестер**, Фр. Щуцкий, котрий і себе тяжко пострілив, приходить по операциї поволи до себе. Побуде ще може який тиждень в загальнім шпитали а опісля відставлять єго до шпиталю вязничого при ул. Казимирівскій, де єго переслухає делеґований до того судия слїдчий.

— **Многонадійна.** До мешканя п. Йосифи Чарновскої, директорки школи народної, зайшла оногди якась молода, около 14-лїт числяча панночка і представила ся їй яко Мария Дзядкївна з Тернополя та просила єї, щоби она приймила єї на станцию і взяла в свою опіку, додаючи, що батько єї небавком надійде і умовить ся о услівя принятя єї на станцию. П. Чарновска вийшла на хвилю з комнати, а тоді многонадійна панночка забрала лежачий на столї полярес з 8 коронами і дорогоцінний перстінь золотий з двома брилянтами і рубіном і вийшла чим скорше ніби то закликати батька, котрого не могла діждати ся.

Телеґрами.

Відень 11 грудня. „Fremdenblatt“ стверджує, що Австро-Угорщина не відступила від своєї політики прихильности для держав балканьских, зазначеної ґр. Берхтольдом в делеґациях. Також і супротив Сербії Монархія стоїть на становищи прихильности і дружби мимо неприхильного поведеня Сербії. Всї великі держави приняли з предметовостию і прихильностию політику Австро-Угорщини і треба мати надію, що держави на зборах амбасадорів в Льондонї підопруть змаганя Австро Угорщини, стремлячі до мирного полагодженя біжучих справ та що то, що Австро-Угорщина зробила доси для мира, знайде там конче доповненє.

Петербург 11 грудня. Поступовці предложать Думі проєкт знесеня стану виїмкового. Кадети мають в тій справі внести інтерпеляцию. Кадети внесуть проєкт закона прасового, котрий признає засаду свободи праси і одвічальности лиш перед судом. Право карне що до праси має бути піддане ревізиї з засадами жовтневого манїфесту.

„Бирж. Ведом.“ доносять, що чутка о намірі розвязаня думи не знаходить потвердженя в кабінетї міністрів.

Петертбург 11 грудня. Міністерство опрацьовує проєкт о приманю російского підданьства чужинцями. Проєкт той викликав величезний наплив чужинців в пограничні сторони.

Монахів 11 грудня. Кн. реґент Люітпольд занедужав на катар легких і гостець. Внаслідок того сон і апетит сильно потерпіли. Серце ділає неправильно.

Цїна збіжа у Львові.

дня 10-го грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·—	до	11 50
Жито	9 30	„	9·60
Овес	9·80	„	10·30
Ячмінь пашний	8·40	„	8·80
Ячмінь броварний	8·80	„	9·80
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	11·—	„	14 —
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	—·—	„	—·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	95·—	„	115 —
Конюшина біла	90·—	„	125 —
Конюшина шведска	100 —	„	125· —
Тимотка	28 —	„	34 —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42** 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лиш в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*) **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.